

Scrisoarea lui Pavel către Efeseni

¹ Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, către sfinții care sunt în Efes și către cei credincioși în Isus Hristos:

² Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Hristos.

³ Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu orice binecuvântare duhovnicească în locurile cerești, în Hristos,

⁴ după cum ne-a ales în El înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără cusur înaintea Lui, în dragoste,

⁵ predestinându-ne pentru adopție, ca copii, prin Isus Hristos, pentru El însuși, după buna plăcere a dorinței Sale,

⁶ spre lauda gloriei harului Său, prin care ne-a dat de bunăvoie favoarea în Cel iubit.

⁷ În El avem răscumpărarea noastră prin sângele Său, iertarea greșelilor noastre, potrivit cu bogăția harului Său

⁸ pe care l-a făcut să abunde față de noi în toată înțelepciunea și prudența,

⁹ făcându-ne cunoscut misterul voinței Sale, potrivit bunei Sale plăceri pe care a hotărât-o în El

¹⁰ pentru o administrare a plinătății vremurilor, pentru a rezuma toate lucrurile în

Hristos, cele din ceruri și cele de pe pământ, în El.

¹¹ Ni s-a atribuit și nouă o moștenire în El, fiind rânduiți mai dinainte, potrivit cu planul Celui care face toate lucrurile după planul voii Sale,

¹² pentru ca noi, care mai înainte am sperat în Hristos, să fim spre lauda gloriei Lui.

¹³ În el și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului, Vestea cea bună a mântuirii voastre — în care, crezând și voi, ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt făgăduit,

¹⁴ care este un gaj al moștenirii noastre, pentru răscumpărarea proprietății lui Dumnezeu, spre lauda gloriei sale.

¹⁵ De aceea și eu, care am auzit despre credința în Domnul Isus, care este printre voi, și despre dragostea pe care o aveți față de toți sfinții,

¹⁶ nu încetez să mulțumesc pentru voi, pomenindu-vă în rugăciunile mele,

¹⁷ pentru ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire în cunoașterea Lui,

¹⁸ ca să vă lumineze ochii inimii voastre, ca să știți care este nădejdea chemării Lui, și care sunt bogățiile gloriei moștenirii Sale în sfinți,

¹⁹ și care este nespus de mare puterea Sa față de noi, cei care credem, potrivit cu lucrarea tăriei puterii Sale

²⁰ pe care a lucrat-o în Hristos când L-a înviat din morți și L-a făcut să șadă la dreapta Sa în

locurile cerești,

²¹ cu mult mai presus de orice stăpânire, autoritate, putere, domnie și orice nume care se numește, nu numai în acest veac, ci și în cel ce va să vină.

²² I-a supus toate lucrurile sub picioarele Lui și L-a dat să fie cap peste toate lucrurile pentru Adunare,

²³ care este trupul Lui, plinătatea Celui care umple totul în toți.

2

¹ Voi ați fost înviați, când erați morți în fărădelegi și păcate,

² în care umblați odinioară, după cursul acestei lumi, după prințul puterii aerului, duhul care lucrează acum în copiii neascultătorilor.

³ Și noi toți am trăit odinioară printre ei în poftele cărnii noastre, împlinind poftele cărnii și ale minții, și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți.

⁴ Dar Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru marea Sa dragoste cu care ne-a iubit,

⁵ chiar și atunci când eram morți din cauza greșelilor noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos — prin har ați fost mântuiți —

⁶ și ne-a înviat împreună cu El și ne-a făcut să ședem cu El în locurile cerești în Hristos Isus,

⁷ pentru ca în veacurile viitoare să arate bogăția nespus de mare a harului Său în bunătatea Sa față de noi în Hristos Isus;

⁸ căci prin har ați fost mântuiți prin credință, și aceasta nu de la voi înșivă; este un dar al lui Dumnezeu,

⁹ nu prin fapte, ca nimeni să nu se laude.

¹⁰ Căci noi suntem lucrarea Lui, creați în Hristos Isus pentru fapte bune, pe care Dumnezeu le-a pregătit mai dinainte ca noi să umblăm în ele.

¹¹ Aduceți-vă aminte că odinioară, voi, neamurile în trup, care sunteți numiți “netăiați împrejur” prin ceea ce se numește “tăierea împrejur” (în trup, făcută de mâini),

¹² erați în vremea aceea despărțiți de Hristos, înstrăinați de comunitatea lui Israel și străini de legămintele făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume.

¹³ Dar acum, în Hristos Isus, voi, care altădată erați departe, ați fost apropiați prin sângele lui Hristos.

¹⁴ Căci el este pacea noastră, care i-a făcut pe amândoi una și a dărâmat zidul de mijloc al despărțirii,

¹⁵ după ce a desființat în trupul său ostilitatea, legea poruncilor cuprinse în rânduieli, ca să creeze în sine un singur om nou din cei doi, făcând pace,

¹⁶ și să-i împace pe amândoi într-un singur trup cu Dumnezeu prin cruce, după ce a ucis prin ea ostilitatea.

¹⁷ El a venit și a propovăduit pacea atât vouă, care erați departe, cât și celor apropiați.

¹⁸ Căci prin el amândoi avem acces la Tatăl într-un singur Duh.

¹⁹ Așadar, voi nu mai sunteți străini și străini, ci sunteți concetățeni ai sfinților și ai casei lui Dumnezeu,

²⁰ fiind zidiți pe temelia apostolilor și a profeților, piatra unghiulară principală fiind Cristos Isus însuși;

²¹ în care toată clădirea, bine încheagată, se dezvoltă într-un templu sfânt în Domnul;

²² în care și voi sunteți zidiți împreună pentru a fi locuința lui Dumnezeu în Duhul Sfânt.

3

¹ De aceea, eu, Pavel, sunt prizonierul lui Hristos Isus pentru voi, neamurilor,

² dacă ați auzit despre administrarea harului lui Dumnezeu, care mi-a fost dat față de voi,

³ și despre faptul că, prin revelație, mi s-a făcut cunoscut misterul, așa cum am scris mai înainte în puține cuvinte,

⁴ și prin care, când citiți, puteți pricepe înțelegerea mea în misterul lui Hristos,

⁵ care în alte generații nu a fost făcut cunoscut fiilor oamenilor, așa cum a fost descoperit acum sfinților Săi apostoli și profeți în Duhul Sfânt,

⁶ că neamurile sunt părtașe la moștenire și la trup și părtașe la făgăduința Lui în Hristos Isus prin Buna Vestire,

⁷ de care am fost făcut slujitor, potrivit darului harului lui Dumnezeu care mi-a fost dat, după lucrarea puterii Lui.

⁸ Mie, cel mai mic dintre toți sfinții, mi-a fost dat acest har, ca să propovăduiesc neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos

⁹ și să fac pe toți oamenii să vadă care este administrarea misterului care de veacuri a fost ascuns în Dumnezeu, care a creat toate lucrurile prin Isus Hristos,

¹⁰ pentru ca acum, prin adunare, înțelepciunea multiplă a lui Dumnezeu să fie făcută cunoscută principatelor și puterilor din locurile cerești,

¹¹ conform scopului veșnic pe care l-a împlinit în Hristos Isus, Domnul nostru.

¹² În El avem îndrăzneală și acces cu încredere, prin credința noastră în El.

¹³ De aceea vă rog să nu vă pierdeți inima din cauza necazurilor mele pentru voi, care sunt gloria voastră.

¹⁴ De aceea, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos,

¹⁵ de la care se numește orice familie în ceruri și pe pământ,

¹⁶ ca să vă dea, după bogăția slavei Lui, să fiți întăriți cu putere, prin Duhul Său, în lăuntrul vostru,

¹⁷ pentru ca Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință, pentru ca voi, fiind înrădăcinați și întemeiați în dragoste,

¹⁸ să fiți întăriți ca să înțelegeți împreună cu toți sfinții care este lățimea, lungimea, înălțimea și adâncimea,

¹⁹ și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să fiți plini de toată

plinătatea lui Dumnezeu.

²⁰ Iar Celui ce poate să facă mai mult decât cerem și decât gândim noi, după puterea care lucrează în noi,

²¹ Lui să fie slava în adunare și în Hristos Isus, în toate generațiile, în vecii vecilor. Amin.

4

¹ De aceea, eu, prizonierul în Domnul, vă rog să vă purtați în mod demn de chemarea cu care ați fost chemați,

² cu toată smerenia și umilința, cu răbdare, suportându-vă unii pe alții în dragoste,

³ urmărind să păstrați unitatea Duhului în legătura păcii.

⁴ Există un singur trup și un singur Duh, așa cum și voi ați fost chemați într-o singură nădejde a chemării voastre,

⁵ un singur Domn, o singură credință, un singur botez,

⁶ un singur Dumnezeu și Tatăl tuturor, care este peste toate și prin toate și în noi toți.

⁷ Dar fiecareia dintre noi i-a fost dat harul, după măsura darului lui Hristos.

⁸ De aceea spune el,

“Când s-a înălțat la înălțime,
a dus captivi pe cei din captivitate,
și dădea daruri oamenilor.”

⁹ Și când zice: “S-a înălțat”, ce înseamnă aceasta, dacă nu că mai întâi S-a coborât în părțile de jos ale pământului?

¹⁰ Cel care a coborât este cel care s-a înălțat și el mult deasupra tuturor cerurilor, ca să umple toate lucrurile.

¹¹ Pe unii i-a dat ca apostoli, pe alții ca profeți, pe alții ca evangheliști, pe alții ca păstori și învățători;

¹² pentru desăvârșirea sfinților, pentru lucrarea de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos,

¹³ până când vom ajunge cu toții la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la un om matur, la măsura statura plinătății lui Hristos,

¹⁴ ca să nu mai fim copii, aruncați încoace și încolo și purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor, cu viclenie, după vicleșugurile rătăcirii;

¹⁵ ci, vorbind adevărul în dragoste, să creștem în toate lucrurile în cel care este capul, Hristos,

¹⁶ din care tot trupul, fiind potrivit și împletit prin ceea ce furnizează fiecare încheietură, potrivit cu lucrarea pe măsură a fiecărei părți în parte, face ca trupul să crească spre zidirea lui însuși în dragoste.

¹⁷ De aceea spun aceasta și mărturisesc în Domnul, ca să nu mai umblați cum umblă și celelalte neamuri, în deșertăciunea minții lor,

¹⁸ fiind întunecați în înțelegerea lor, înstrăinați de viața lui Dumnezeu, din pricina ignoranței care este în ei, din pricina împietririi inimilor lor.

¹⁹ Ei, devenind insensibili, s-au dat pe ei înșiși poftei, pentru a lucra cu lăcomie orice

necurăție.

²⁰ Dar voi nu așa l-ați învățat pe Cristos,

²¹ dacă, într-adevăr, l-ați auzit și ați fost învățați în el, așa cum este adevărul în Isus:

²² să vă lepădați, în ceea ce privește modul vostru de viață de mai înainte, de omul cel vechi, care se strică după poftele înșelăciunii,

²³ și să vă înnoiți în duhul minții voastre,

²⁴ și să vă îmbrăcați cu omul cel nou, care, după asemănarea lui Dumnezeu, a fost creat în neprihănire și în sfințenia adevărului.

²⁵ De aceea, lăsând deoparte minciuna, să vorbească fiecare cu adevărul cu aproapele său, pentru că suntem mădulare unul altuia.

²⁶ "Mâniați-vă și nu păcătuți." Nu lăsa să apună soarele peste mânia ta,

²⁷ și nu da loc diavolului.

²⁸ Cel care a furat să nu mai fure, ci mai degrabă să muncească, producând cu mâinile sale ceva bun, ca să aibă ce să dea celui care are nevoie.

²⁹ Să nu iasă din gura voastră nici un cuvânt corupt, ci numai ceea ce este bun pentru zidirea altora, după nevoie, ca să dea har celor ce ascultă.

³⁰ Nu întristați Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, în care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.

³¹ Să se îndepărteze de la voi orice amărăciune, mânie, furie, mânie, scandal și calomnie, împreună cu orice răutate.

³² Și fiți buni unii cu alții, blânzi la inimă, iertându-vă unii pe alții, după cum și

Dumnezeu v-a iertat pe voi în Hristos.

5

¹ Fiți deci imitatori ai lui Dumnezeu, ca niște copii iubiți.

² Umblați în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit pe noi și S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca jertfă și ca sacrificiu pentru Dumnezeu, ca o mireasmă de bun miros.

³ Dar nici măcar să nu se pomenească între voi, cum se cuvine sfinților, de desfrânare sexuală și de orice necurăție sau lăcomie,

⁴ nici de spurcăciune, nici de vorbărie prostească, nici de glume, care nu se cuvin, ci de mulțumiri.

⁵ Să știi că nici un desfrânat, nici un necurat, nici un lacom, nici un idolatru nu are moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu.

⁶ Nimeni să nu vă amăgească cu vorbe deșarte, căci din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste copiii neascultătorilor.

⁷ De aceea, nu fiți părtași la ei.

⁸ Căci odinioară erați întuneric, dar acum sunteți lumină în Domnul. Umblați ca niște copii ai luminii,

⁹ căci roada Duhului este în toată bunătatea, dreptatea și adevărul,

¹⁰ dovedind ceea ce este plăcut Domnului.

¹¹ Nu aveți nici o părtășie cu faptele fără roade ale întunericului, ci mai degrabă chiar le muștrați.

¹² Căci este o rușine chiar să vorbești despre lucrurile pe care le fac ei în ascuns.

¹³ Dar toate lucrurile, când sunt mustrate, sunt descoperite de lumină, căci tot ce descoperă este lumină.

¹⁴ De aceea zice: “Deșteaptă-te, tu, care dormi, și scoală-te din morți, și Hristos va străluci peste tine.”

¹⁵ De aceea, păziți-vă bine cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca niște înțelepți,

¹⁶ răscumpărând timpul, căci zilele sunt rele.

¹⁷ De aceea, nu fiți nebuni, ci înțelegeți care este voia Domnului.

¹⁸ Nu vă îmbătați cu vin, în care este risipire, ci umpleți-vă de Duhul Sfânt,

¹⁹ vorbindu-vă unul altuia în psalmi, imnuri și cântări spirituale, cântând și făcând în inima voastră cântece de mulțumire Domnului,

²⁰ mulțumind întotdeauna lui Dumnezeu, Tatăl, în numele Domnului nostru Isus Hristos, cu privire la toate lucrurile,

²¹ supunându-vă unul altuia în frica lui Hristos.

²² Neveste, supuneți-vă bărbaților voștri, ca Domnului.

²³ Căci soțul este capul soției, după cum și Hristos este capul adunării, fiind El însuși mântuitorul trupului.

²⁴ Dar, după cum Adunarea este supusă lui Hristos, tot așa și soțiile să fie supuse în totul propriilor lor soți.

²⁵ Bărbaților, iubiți-vă nevestele, după cum și Hristos a iubit Adunarea și S-a dat pe Sine

însuși pentru ea,

²⁶ ca să o sfințească, după ce a curățat-o prin spălarea cu apă și cu cuvântul,

²⁷ ca să Se înfățișeze pe Sine însuși în chip glorios, fără pată, fără riduri sau altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă și fără cusur.

²⁸ Tot așa și soții trebuie să iubească pe soțiile lor ca pe propriile lor trupuri. Cel care își iubește propria soție se iubește pe sine însuși.

²⁹ Căci nimeni nu și-a urât vreodată propriul trup, ci îl hrănește și îl îngrijește, așa cum face și Domnul cu adunarea,

³⁰ pentru că suntem mădulare ale trupului său, din carnea și oasele sale.

³¹ “Pentru aceasta, omul va lăsa pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu soția sa. Atunci cei doi vor deveni un singur trup.”

³² Acest mister este mare, dar eu vorbesc despre Cristos și despre Adunare.

³³ Cu toate acestea, fiecare dintre voi trebuie să-și iubească și el soția ca pe sine însuși; iar soția să vadă că își respectă soțul.

6

¹ Copii, ascultați de părinții voștri în Domnul, căci așa este drept.

² “Cinstiți pe tatăl vostru și pe mama voastră”, care este prima poruncă cu o promisiune:

³ “ca să vă fie bine și să trăiți mult pe pământ”.

⁴ Voi, taților, nu vă mâniați copiii, ci creșteți-i în disciplina și învățătura Domnului.

⁵ Slujitori, fiți supuși celor care, după trup, sunt stăpânii voștri, cu frică și cu cutremur, în curăția inimii voastre, ca față de Hristos,

⁶ nu în felul de a sluji numai când ochii sunt ațintiți asupra voastră, ca niște plăceri de oameni, ci ca niște slujitori ai lui Hristos, făcând din inimă voia lui Dumnezeu,

⁷ cu bunăvoință, slujind ca Domnului și nu ca oamenilor,

⁸ știind că orice lucru bun pe care îl face fiecare, va primi din nou același bine de la Domnul, fie că este legat, fie că este liber.

⁹ Voi, stăpânilor, faceți-le și voi la fel și lăsați-vă amenințați, știind că Cel ce este și stăpânul lor și al vostru este în ceruri și că la El nu este nici un fel de părtinire.

¹⁰ În sfârșit, întăriți-vă în Domnul și în tăria puterii Lui.

¹¹ Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva vicleniei diavolului.

¹² Căci lupta noastră nu este împotriva cărnii și a sângelui, ci împotriva principatelor, împotriva puterilor, împotriva stăpânitorilor lumii, a întunericului acestui veac și împotriva forțelor spirituale ale răutății din locurile cerești.

¹³ De aceea, îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți rezista în ziua cea rea și, după ce ați făcut totul, să rămâneți în picioare.

¹⁴ Rămâneți deci în picioare, având centura utilă a adevărului încheiată la brâu,

îmbrăcând platoșa neprihănirii,

¹⁵ și încălțându-vă picioarele cu pregătirea Bunei Vestiri a păcii,

¹⁶ și, mai presus de toate, luând scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile aprinse ale celui rău.

¹⁷ și luați coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu;

¹⁸ cu toată rugăciunea și cererile, rugându-vă în orice moment în Duhul și veghind în acest scop cu toată stăruința și cererile pentru toți sfinții.

¹⁹ Rugați-vă pentru mine, ca să mi se dea posibilitatea de a-mi deschide gura, ca să fac cunoscut cu îndrăzneală misterul Bunei Vestiri,

²⁰ pentru care sunt ambasador în lanțuri; ca în el să vorbesc cu îndrăzneală, așa cum trebuie să vorbesc.

²¹ Dar, ca să știți și voi cum stau lucrurile cu mine și cum mă descurc, Tihic, fratele preaiubit și slujitorul credincios în Domnul, vă va face cunoscute toate lucrurile.

²² Tocmai de aceea vi l-am trimis la voi, ca să cunoașteți starea noastră și ca să vă mângâie inimile.

²³ Pace fraților și dragoste cu credință, de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul Isus Hristos.

²⁴ Harul să fie cu toți cei ce iubesc pe Domnul nostru Isus Hristos cu dragoste incoruptibilă. Amin.

Biblia Liberă
The New Testament in the Romanian Language,
using Latin script, Biblia Liberă translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Aceasta este o schiță de traducere. Este în curs de revizuire și editare.
Dacă găsiți erori, vă rugăm să ni le raportați la ronbl@eBible.org.

2025-12-24

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 8 Aug 2026 from source
files dated 23 Jul 2026

34a5d971-deb4-5cdf-a835-ec1ad5ed2c3a